

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 125. Factionum pugna

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Sæcul. XV. eum exoneratur, cuius sævitiam declinat.
A.C. 1459. naturus, Guinæam citato pede sese contulit, ubi summo animi mærore nuntium accepit, quod eo absente naves, quibus vectus advenerat, sese hostium imperio dedissent, nec non Varwicensis Comes post reparatas Eboracensis factionis ruinas Angliam petiisset, bellum restauratus, cui etiam suppetias ferre dicebantur Baro de Cobham, aliquique suorum fautorum complures, qui ibidem anxie ejus adventum præstolabantur. Nec vanus rumor erat; quippe re ipsa Varwicensis clam Angliam repetiit, eumque Eboracensis Ducis Filius, qui vulgo Comes Rolhandus dicebatur, nec non Sarisberiensis Dux comitabantur, quorum ac ceterorum opera adjutus, adeo dextre, ac feliciter sibi addictorum animos devicit, ut brevi copias prioribus numero & animo longe potentiores colligeret.

§. CXXV.

Factionum Pugna.

Interea Sommersetus Dux ad regiam revertitur, ubi Reginam de amittenda Londinensi urbe nil sibi metuentem invenerat, eoquod illius curam Scalesio & Luvelio Baronibus demandasset. Verum probata utriusque hujus Viri fides haud obstitit, quo minus regii Palatii Magi-

Magister Rosæ candidæ, hoc est, Ebo-Sæcul. XV.
 racensium factioni arma sua sociasset, & A.C 1459.
 Scalesio, atque Luvellio ad turrim fugere
 compulsis, paucis post horis tres illos
 Comites unacum copiis suis in urbem ad-
 misisset. Confestim Sarisberensi Comiti
 negotium datum, Londini persisteret, &
 factioni urbem sartam, tectamque serva-
 ret; reliquis duobus injunctum, ut exerci-
 tu suo Regis copias, quas Regina, Som-
 merseti & Buckinghami Ducum opera,
 Conventriæ collegerat, ad pugnam pro-
 vocarent. Cuncti certaminis desiderio
 flagrare, & hostis conspectum quaqua-
 versum perquirere cupiebant. Tandem
 vero ambo exercitus sibi occurrunt, &
 pertinaci utrinque audacia per quinque
 horas ancipi Marte pugnatur, signis *Polyd. Vir-*
 modo illatis, modo repulis, donec Co-*gil. histor.*
 mites, militari experientia, ac animi ro-*Angl. lib. 28.*
 bore longe præstantissimi, tanto inge-
 nio, ac solertia aciem instruxissent, ut
 Regis copiæ, priusquam hoc periculum
 suspicandi spatum haberent, jam ab ho-
 stium turmis circumventæ essent. Hen-
 ricus, cum Buckinghamus, pluresque alii
 sibi maxime addicti penes ipsum caderent,
 ac desiderarentur suorum decem millia,
 ut nihil miseriæ deesset, ipsius quoque
 ab hostibus capitur, ac Londonum
 veluti nobilissimum victoriæ trophæum
 defertur. Regina autem accepto cladis

R r 2 nuntio

Sæcul. XV. nuntio una cum Eduardo Filio suo, ac
A.C. 1459. Sommerseto Duce Dunhelnum auffugit.

§. CXXVI.

*Eboracensis Dux se Regem Angliæ
proclamat.*

Eboracensis Dux vix prosperum prœlia successum comperit, dum confestim relicta Hibernia, ubi tum agebat, opportune Londinum contendit, Senatui, ad hanc urbem accito interfuturus. Urbem ergo ingreditur Regiis insignibus ornatus, & militum turma stipatus, cui quoque armiger strictum ensim præseferebat, buccinis undique resonantibus. Habitationem sibi selegit Vestmonasterii in illa palatii regione, quam olim Rex tenuit, qui interea in Reginæ cubiculo captivus detinebatur. Demum Eboracensis Henrico Rege nequidem prævie salutato, Senatum ingressus, orationem habuit, qua se Regni solium ambire haud obscure indicabat, „*nostis omnes, inquit, quam inique Majoribus meis erexitum fuit solium, quod hodieum considerando, nec etiam vos latere arbitror, quanto scelerum fulcro innixi regnum meum invaserint illi, qui illud per sexaginta omnino annos usurparunt. Henricus enim hujus nominis quartus Richardi II. sanguine manus suas poluit.*”